

Bruxelles, 24. svibnja 2017.
(OR. en)

9691/17

Međuinstitucijski predmet:
2016/0151 (COD)

AUDIO 78
DIGIT 150
CONSOM 237
TELECOM 146
CODEC 922

ISHOD POSTUPAKA

Od:	Glavno tajništvo Vijeća
Na datum:	24. svibnja 2017.
Za:	Delegacije
Br. preth. dok.:	8939/17 AUDIO 61 DIGIT 123 CONSOM 182 TELECOM 108 CODEC 745
Br. dok. Kom.:	9479/16 AUDIO 68 DIGIT 55 CONSOM 121 IA 28 TELECOM 98 CODEC 74
Predmet:	Prijedlog direktive Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni Direktive 2010/13/EU o koordinaciji određenih odredaba utvrđenih zakonima i drugim propisima u državama članicama o pružanju audiovizualnih medijskih usluga s obzirom na promjenjivo stanje na tržištu (prvo čitanje) – <i>opći pristup</i>

Za delegacije se u prilogu nalazi tekst o kojem je Vijeće na 3541. sastanku održanom 23. svibnja 2017. postiglo opći pristup.¹

Radi lakšeg čitanja tekst je iznesen u pročišćenom obliku. Standardnim slovima prenosi se tekst Direktive 2010/13/EU o audiovizualnim medijskim uslugama koji nije bio obuhvaćen Komisijinim prijedlogom o izmjenama. Tekst Komisijina prijedloga u formulaciji koju je odobrilo Vijeće označen je **podebljanim slovima**.

¹ Delegacije CZ, DK, FI, IE, LU, NL, SE i UK izjavile su da ne podupiru tekst, dok je delegacija HU bila suzdržana.

Prijedlog

**DIREKTIVE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA
O IZMJENI DIREKTIVE 2010/13/EU**

o koordinaciji određenih odredaba utvrđenih zakonima i drugim propisima u državama članicama o pružanju audiovizualnih medijskih usluga u pogledu promjenjivog stanja na tržištu

[...]²

² Uvodne izjave bit će obrađene u kasnijoj fazi.

POGLAVLJE I.

DEFINICIJE

Članak 1.

1. Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije³:
 - (a) „audiovizualna medijska usluga” znači.⁴

³ *Nova uvodna izjava koja će se dodati:* „U skladu s postojećom sudskom praksom Suda, pravo na pružanje usluga zajamčeno Ugovorima može biti ograničeno zbog prevladavajućih razloga od javnog interesa, primjerice kako bi se postigla visoka razina zaštite potrošača, pod uvjetom da su takva ograničenja opravdana, razmjerna i nužna. Stoga država članica može poduzeti određene mjere kako bi osigurala poštovanje svojih pravila o zaštiti potrošača koja nisu obuhvaćena usklađenim područjem ove Direktive. Mjere koje je država članica poduzela radi provedbe svojeg nacionalnog režima zaštite potrošača, među ostalim u odnosu na oglašavanje igara na sreću, trebale bi biti opravdane, razmjerne cilju koji se nastoji postići i nužne prema zahtjevima sudske prakse EU-a. U svakom slučaju država članica primateljica ne smije poduzeti nikakve mjere kojima bi se na njezinu državnom području spriječio ponovni prijenos televizijskih emisija iz druge države članice.”

⁴ *Uvodna izjava 3. izmijenit će se kako slijedi:* „Direktiva 2010/13/EU trebala bi se nastaviti primjenjivati samo na one usluge čija je glavna svrha pružanje programâ s ciljem obavješćivanja, zabavljanja ili poučavanja. Trebalo bi smatrati i da je zahtjev glavne svrhe ispunjen ako usluga ima audiovizualni sadržaj i oblik koji je odvojiv od glavne aktivnosti pružatelja usluge, poput samostalnih dijelova novina na internetu s audiovizualnim programima ili videozapisa koje je izradio korisnik pri čemu se može smatrati da su ti dijelovi odvojivi od njegove glavne aktivnosti. Trebalo bi smatrati da je usluga samo neodvojiv dodatak glavnoj aktivnosti kao rezultat veza između audiovizualne ponude i glavne aktivnosti, **kao što je pružanje vijesti u pisanom obliku.** Stoga se kanali ili bilo koje druge audiovizualne usluge za koje uredničku odgovornost snosi pružatelj mogu same po sebi smatrati audiovizualnim medijskim uslugama, čak i ako se pružaju u okviru platforme za razmjenu videozapisa koja je obilježena nepostojanjem uredničke odgovornosti. U takvim slučajevima postupanje u skladu s odredbama ove Direktive ovisi o pružateljima koji imaju uredničku odgovornost.”

- i. usluga kako je definirana u člancima 56. i 57. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, čija je glavna svrha ili svrha njezina odvojiva dijela osiguravanje programâ pod uredničkom odgovornošću pružatelja medijske usluge u svrhu izvješćivanja, zabavljanja ili poučavanja šire javnosti s pomoću elektroničkih komunikacijskih mreža u smislu članka 2. točke (a) Direktive 2002/21/EZ. Takva je audiovizualna medijska usluga ili televizijska emisija kako je određena u ovom stavku točki (e) ili audiovizualna medijska usluga na zahtjev kako je određena u ovom stavku točki (g);
 - ii. audiovizualna komercijalna komunikacija;
- (aa) „usluga platforme za razmjenu videozapisa” znači usluga, kako je određena u člancima 56. i 57. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, koja ispunjava sljedeće zahtjeve:
- i. usluga se sastoji od pohranjivanja⁵ programa ili videozapisa koje su izradili korisnici, za koje pružatelj platforme za razmjenu videozapisa ne snosi uredničku odgovornost;
 - ii. način organizacije pohranjenih programa ili videozapisa koje su izradili korisnici utvrđuje pružatelj platforme za razmjenu videozapisa, među ostalim automatskim sredstvima ili algoritmima, posebno prikazivanjem, označivanjem i određivanjem slijeda;

⁵ *Nova uvodna izjava koja će se dodati:* „Mjere primjenjive na platforme za razmjenu videozapisa osmišljene su kako bi se odnosile samo na pohranjeni sadržaj. Slijedom toga, ovom se Direktivom ne dovodi u pitanje sposobnost država članica da pružateljima usluga uživo nametnu obveze u skladu s pravom Unije.”

- iii. glavna svrha usluge, odvojivog dijela te usluge ili osnovne funkcionalnosti usluge usmjerena je na pružanje programâ ili videozapisa koje su izradili korisnici široj javnosti u cilju izvješćivanja, zabavljanja ili poučavanja;⁶ i

⁶ *Nova uvodna izjava 3.a koja će se dodati:* „Uslugama platforme za razmjenu videozapisa pruža se audiovizualni sadržaj kojem šira javnost, a posebice mladi, sve više pristupaju. To se ujedno odnosi i na usluge društvenih medija koje su postale važno sredstvo za dijeljenje informacija, zabavu i poučavanje, među ostalim osiguravanjem pristupa programima i videozapisima koje su izradili korisnici. Potrebno je uključiti te usluge društvenih medija jer se natječu za istu publiku i prihode kao i audiovizualne medijske usluge. Nadalje, imaju i znatan učinak u smislu olakšavanja mogućnosti korisnika da oblikuju i utječu na mišljenja drugih korisnika. Stoga, kako bi se maloljetnici zaštitili od štetnog sadržaja, a svi građani od poticanja na mržnju, nasilje i terorizam, opravdano je tražiti da te usluge budu obuhvaćene ovom Direktivom. U slučaju usluga društvenih medija te bi se usluge trebale obuhvatiti ako i u mjeri u kojoj ispunjavaju zahtjeve kojima se utvrđuje usluga platforme za razmjenu videozapisa.”

Nova uvodna izjava 3.b koja će se dodati: ”Iako cilj ove Direktive nije regulacija usluga društvenih medija kao takvih, usluge društvenih medija trebale bi se obuhvatiti ako pružanje programa i videozapisa koje su izradili korisnici predstavlja jednu od osnovnih funkcionalnosti te usluge. Pružanje programâ i sadržaja koji je izradio korisnik trebalo bi smatrati jednom od osnovnih funkcionalnosti usluge društvenih medija ako audiovizualni sadržaj nije bio isključivo dodatan aktivnostima te usluge društvenih medija ili predstavlja njihov manji dio. Kako bi se osigurala jasnoća, učinkovitost i dosljednost provedbe, Komisija bi, prema potrebi, trebala izdati smjernice o praktičnoj primjeni određenih aspekata definicije „usluge platforme za razmjenu videozapisa”, posebno s obzirom na kriterij osnovne funkcionalnosti. Te bi se smjernice trebale donijeti nakon savjetovanja s Odborom za kontakt. Takvim bi se smjernicama, među ostalim, trebala uzeti u obzir ukupnost funkcionalnosti koje usluga nudi ili prosječna uporaba te usluge od strane primatelja, kao i to jesu li uslugom uspostavljeni zajednički modeli prihoda za distribuciju i plasman audiovizualnih komercijalnih komunikacija u programima i videozapisima koje su izradili korisnici i oko njih. Trebale bi se sastaviti tako da se u obzir uzmu ciljevi interesa šire javnosti, kako je navedeno u članku 28.a stavku 1., i pravo na slobodu izražavanja.”

Nova uvodna izjava 3.c koja će se dodati: „Ako odvojivi dio usluge sačinjava uslugu platforme za razmjenu videozapisa za potrebe ove Direktive, samo bi taj dio trebao biti obuhvaćen odredbama primjenjivima na platforme za razmjenu videozapisa u Direktivi, i to samo u pogledu programa i videozapisa koje su izradili korisnici. Videoisječci koji su uključeni u urednički sadržaj elektroničkih verzija novina i časopisa te animirane slike kao što su GIF-ovi ne bi trebali biti obuhvaćeni ovom Direktivom. Definicijom usluge platforme za razmjenu videozapisa ne bi trebalo obuhvatiti negospodarske djelatnosti, poput audiovizualnog sadržaja na privatnim internetskim stranicama i nekomercijalnih interesnih zajednica.”

- iv. usluga se stavlja na raspolaganje s pomoću elektroničkih komunikacijskih mreža u smislu članka 2. točke (a) Direktive 2002/21/EZ;
- (b) „program” znači niz pokretnih slika sa ili bez zvuka koji tvori pojedinačnu stavku, neovisno o svojoj duljini, u rasporedu ili katalogu koji je izradio pružatelj medijske usluge, uključujući dugometražne filmove, videoisječke, sportske događaje, komedije situacija, dokumentarne filmove, dječje programe i izvorne drame;
- (ba) „videozapis koji je izradio korisnik” znači niz pokretnih slika sa ili bez zvuka koji tvori pojedinačnu stavku, neovisno o svojoj duljini, koju je korisnik izradio, a taj korisnik ili bilo koji drugi korisnik učitao na platformu za razmjenu videozapisa;
- (c) „urednička odgovornost” znači provedba učinkovite kontrole i nad izborom programâ i nad njihovom organizacijom ili prema kronološkom rasporedu, u slučaju televizijskih emisija, ili u katalogu, u slučaju audiovizualnih medijskih usluga na zahtjev. Urednička odgovornost nužno ne podrazumijeva pravnu odgovornost prema nacionalnom pravu za sadržaj ili pružene usluge;
- (d) „pružatelj medijske usluge” znači fizička ili pravna osoba koja ima uredničku odgovornost za odabir audiovizualnog sadržaja audiovizualne medijske usluge i određuje način na koji se on organizira;
- (da) „pružatelj usluge platforme za razmjenu videozapisa” znači fizička ili pravna osoba koja pruža uslugu platforme za razmjenu videozapisa;
- (e) „televizijsko emitiranje” ili „televizijska emisija” (tj. linearna audiovizualna medijska usluga) znači audiovizualna medijska usluga koju pruža pružatelj medijske usluge za istodobno gledanje programa na temelju rasporeda programa;
- (f) „televizijska kuća” znači pružatelj medijske usluge televizijskih emisija;

- (g) „audiovizualna medijska usluga na zahtjev” (tj. nelinearna audiovizualna medijska usluga) znači audiovizualna medijska usluga koju pruža pružatelj medijske usluge za gledanje programa u trenutku koji bira korisnik i na njegov pojedinačni zahtjev na temelju kataloga programâ koji odabire pružatelj medijske usluge;
- (h) „audiovizualna komercijalna komunikacija” znači slike sa ili bez zvuka koje su izrađene za promicanje, izravno ili neizravno, robe, usluga ili imidža fizičke ili pravne osobe koja se bavi gospodarskom djelatnošću. Te slike prate ili su uključene u program u zamjenu za plaćanje ili za sličnu naknadu ili u svrhe vlastitog promicanja. Oblici audiovizualne komercijalne komunikacije uključuju, među ostalim, televizijsko oglašavanje, pokroviteljstvo, teletrgovinu i plasman proizvoda;
- (i) „televizijsko oglašavanje” znači bilo koji oblik objave emitiran ili u zamjenu za plaćanje ili za sličnu naknadu ili emisiju u svrhe vlastitog promicanja od strane javnog ili privatnog poduzeća ili fizičke osobe u vezi s trgovinom, poduzetništvom, obrtništvom ili profesijom kako bi se promicala ponuda robe ili usluga, uključujući nepokretnu imovinu, prava i obveze, u zamjenu za plaćanje;
- (j) „potajna audiovizualna komercijalna komunikacija” znači predstavljanje robe, usluga, naziva, žiga ili aktivnosti proizvođača robe ili pružatelja usluga u programima u obliku riječi ili slika kad je namjera pružatelja medijske usluge da takvo predstavljanje služi za oglašavanje i može zavarati javnost u vezi njegove prirode. Takvo se predstavljanje posebno smatra namjernim ako je izvršeno u zamjenu za plaćanje ili za sličnu naknadu;
- (k) „pokroviteljstvo” znači svaka naknada koju pruže javna ili privatna poduzeća ili fizičke osobe koje nisu zaposlene u pružanju audiovizualnih medijskih usluga ili u proizvodnji audiovizualnih djela za financiranje audiovizualnih medijskih usluga ili programâ u svrhu promicanja njihova imena, žiga, slike, aktivnosti ili proizvodâ;

- (l) „teletrgovina” znači izravne ponude emitirane javnosti kako bi se ponudila roba ili usluge, uključujući nepokretnu imovinu, prava i obveze, u zamjenu za plaćanje;
- (m) „plasman proizvoda” znači svaki oblik audiovizualne komercijalne komunikacije koja se sastoji od uključivanja proizvoda, usluge ili pripadajućeg žiga ili upućivanja na njih tako da se prikazuju u programu u zamjenu za plaćanje ili sličnu naknadu;
- (n) „europska djela” znači sljedeće:
- i. djela podrijetlom iz država članica;
 - ii. djela podrijetlom iz europskih trećih država koje su stranke Europske konvencije o prekograničnoj televiziji Vijeća Europe i koje ispunjavaju uvjete iz stavka 3.;
 - iii. djela koproducirana u okviru sporazumâ u vezi s audiovizualnim sektorom sklopljenih između Unije i trećih zemalja kojima se ispunjavaju uvjeti određeni u svakom od tih sporazuma.
2. Odredbe stavka 1. točke (n) podtočaka ii. i iii. primjenjuju se ako djela podrijetlom iz država članica ne podliježu diskriminacijskim mjerama u dotičnoj trećoj zemlji.
3. Djela iz stavka 1. točke (n) podtočaka i. i ii. su djela koja su većinom ostvarili autori i radnici koji borave u jednoj ili više država iz tih odredaba pod uvjetom da ispunjavaju jedan od sljedeća tri uvjeta:
- i. ostvarili su ih jedan ili više proizvođača s poslovnim nastanom u jednoj ili više tih država;
 - ii. proizvodnju djela nadgledaju i stvarno kontroliraju jedan ili više proizvođača s poslovnim nastanom u jednoj ili više tih država;
 - iii. doprinos koproducenta tih država u ukupnim troškovima koprodukcije prevladavajući je, a koprodukciju ne kontrolira jedan ili više proizvođača s poslovnim nastanom izvan tih država.

4. Djela koja nisu europska djela u smislu stavka 1. točke (n), ali su proizvedena u okviru bilateralnih sporazuma o koprodukciji sklopljenih između država članica i trećih zemalja smatraju se europskim djelima pod uvjetom da koproducenti iz Unije pokrivaju najveći dio ukupnih troškova proizvodnje i da proizvodnju ne kontrolira jedan ili više proizvođača s poslovnim nastanom izvan državnih područja država članica.

POGLAVLJE II.

OPĆE ODREDBE ZA AUDIOVIZUALNE MEDIJSKE USLUGE

Članak 2.

1. Svaka država članica osigurava da su sve audiovizualne medijske usluge koje prenose pružatelji medijske usluge koji spadaju pod njezinu nadležnost usklađene s pravilima sustava prava primjenjivog na audiovizualne medijske usluge namijenjene javnosti u toj državi članici.
2. Za potrebe ove Direktive pružatelji medijske usluge u nadležnosti države članice jesu pružatelji:
 - (a) s poslovnim nastanom u toj državi članici u skladu sa stavkom 3.;
 - (b) na koje se primjenjuje stavak 4.

3. Za potrebe ove Direktive smatra se da pružatelj medijske usluge ima poslovni nastan u jednoj od država članica u sljedećim slučajevima:
- (a) pružatelj medijske usluge ima sjedište u toj državi članici i uredničke odluke o audiovizualnoj medijskoj usluzi **redovito**⁷ se donose u toj državi članici;
 - (b) **ako pružatelj medijske usluge ima sjedište u jednoj od država članica, ali se uredničke odluke o audiovizualnoj medijskoj usluzi redovito donose u drugoj državi članici, smatra se da pružatelj ima poslovni nastan u državi članici u kojoj djeluje znatan dio radne snage uključen u obavljanje aktivnosti audiovizualne medijske usluge u vezi s programom. Ako znatan dio radne snage uključen u obavljanje aktivnosti audiovizualne medijske usluge u vezi s programom djeluje u svakoj od tih država članica, smatra se da pružatelj medijske usluge ima poslovni nastan u državi članici u kojoj ima sjedište. Ako znatan dio radne snage uključen u obavljanje aktivnosti audiovizualnih medijskih usluga u vezi s programom ne djeluje ni u jednoj od tih država članica, smatra se da pružatelj medijske usluge ima poslovni nastan u državi članici u kojoj je započeo svoju djelatnost sukladno pravu te države članice, pod uvjetom da zadrži stabilnu i učinkovitu povezanost s gospodarstvom te države članice;**
 - (c) ako pružatelj medijske usluge ima sjedište u jednoj od država članica, ali se odluke o audiovizualnoj medijskoj usluzi donose u trećoj zemlji ili obratno, smatra se da ima poslovni nastan u dotičnoj državi članici pod uvjetom da znatan dio radne snage uključen u obavljanje aktivnosti audiovizualnih medijskih usluga djeluje u toj državi članici.

⁷ ***Nova uvodna izjava koja će se dodati: „Djelotvorna urednička odgovornost osigurava se uredničkim odlukama koje se redovito donose. Kako bi se procijenilo gdje se uredničke odluke donose redovito, u obzir bi se trebalo uzeti učestalost takvih odluka i njihovu povezanost sa svakodnevnim radom audiovizualne medijske usluge.”***

4. Za pružatelje medijske usluge na koje se ne primjenjuju odredbe iz stavka 3. smatra se da su u nadležnosti države članice u sljedećim slučajevima:
- (a) služe se satelitskom uzlaznom vezom smještenom u toj državi članici;
 - (b) iako se ne služe satelitskom uzlaznom vezom smještenom u toj državi članici, koriste se satelitskim kapacitetom koji pripada toj državi članici.
5. Ako se ne može odrediti koja država članica ima nadležnost u skladu sa stavcima 3. i 4., nadležna država članica jest ona u kojoj pružatelj medijske usluge ima poslovni nastan u smislu članaka od 49. do 55. Ugovora o funkcioniranju Europske unije.
- 5-a. Države članice osiguravaju da pružatelji medijske usluge obavješćuju nadležna nacionalna regulatorna tijela o svim promjenama koje mogu utjecati na utvrđivanje nadležnosti u skladu sa stavcima 2., 3. i 4.**
- 5.a Države članice utvrđuju i vode ažuriran popis pružatelja audiovizualnih medijskih usluga u svojoj nadležnosti i ukazuju na kriterije utvrđene u stavcima od 2. do 5. na kojima se temelji njihova nadležnost. Države članice Komisiji dostavljaju taj popis, uključujući sva njegova ažuriranja. U slučaju nedosljednosti između popisa Komisija stupa u kontakt s dotičnim državama članicama kako bi se pronašlo rješenje. Komisija osigurava da nacionalna regulatorna tijela imaju pristup tom popisu. Komisija u mjeri u kojoj je to moguće javno objavljuje te informacije.**

- 5.b Ako se primjenjujući članke 3. i 4. ove Direktive dotične države članice ne slože o tome koja država članica ima nadležnost, one o tome bez odlaganja obavješćuju Komisiju. Komisija može zatražiti od Skupine europskih regulatora za audiovizualne medijske usluge (ERGA) da u skladu s člankom 30.a stavkom 3. točkom (e) dostavi mišljenje o tom pitanju u roku od 15 radnih dana otkako je Komisija dostavila svoj zahtjev. Komisija na odgovarajući način izvješćuje Odbor za kontakt.⁸
6. Ova Direktiva ne primjenjuje se na audiovizualne medijske usluge namijenjene isključivo za prijem u trećim zemljama koje javnost ne prima izravno ili neizravno standardnom potrošačkom opremom u jednoj ili više država članica.

Članak 3.

1. Države članice osiguravaju slobodu prijema i na svojem državnom području ne ograničavaju ponovne prijenose audiovizualnih medijskih usluga iz drugih država članica zbog razloga koji su obuhvaćeni područjima usklađenima ovom Direktivom.

⁸ **Uvodna izjava 5. izmijenit će se kako slijedi:** „Nadležnost se utvrđuje na temelju procjene činjeničnih stanja u odnosu na kriterije utvrđene u Direktivi 2010/13/EU. Ocjenjivanjem takvih činjeničnih stanja mogli bi se dobiti proturječni rezultati. Kada Komisija primjenjuje postupke suradnje navedene u člancima 3. i 4. Direktive 2010/13/EU, važno je da svoje nalaze može utemeljiti na pouzdanim činjenicama. Skupina europskih regulatora za audiovizualne medijske usluge (ERGA) trebala bi stoga imati ovlasti da na zahtjev Komisije donese mišljenja o nadležnosti. **Ako Komisija primjenjujući članke 3. i 4. Direktive 2010/13/EU odluči savjetovati se s ERGA-om, trebala bi Odboru za kontakt pružiti informacije, među ostalim o obavijesti primljenoj od države članice u skladu s tim postupcima o suradnji te mišljenju ERGA-e.**”

- 2. Države članice mogu privremeno odstupiti od stavka 1. ako se audiovizualnom medijskom uslugom koju pruža pružatelj medijske usluge u nadležnosti druge države članice:**
- (a) očit, ozbiljno i teško krši članak 6. ili članak 12. stavak 1.;**
 - (b) dovodi u pitanje javna sigurnost ili ako ona predstavlja ozbiljan i težak rizik za javnu sigurnost, uključujući zaštitu nacionalne sigurnosti i obrane; ili**
 - (c) dovodi u pitanje javno zdravlje ili predstavlja ozbiljan i težak rizik za javno zdravlje.**
- 3. Države članice mogu primjenjivati stavak 2. samo ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:**
- (a) tijekom 12 mjeseci koji prethode obavijesti iz ovog stavka točke (b) televizijska kuća prekršila je, prema mišljenju dotične države članice, stavak 2. točke (a), (b) ili (c) najmanje dvaput;**
 - (b) dotična država članica pisanim je putem obavijestila pružatelja medijske usluge, državu članicu nadležnu za tog pružatelja i Komisiju o navodnim povredama i o mjerama koje namjerava poduzeti ako se takve navodne povrede ponove;**
 - (c) u savjetovanjima s državom članicom nadležnom za pružatelja i Komisijom nije postignuto sporazumno rješenje u roku od jednog mjeseca od obavijesti predviđene u točki (b);**
 - (d) televizijska kuća prekršila je stavak 2. točke (a), (b) ili (c) najmanje jednom nakon obavijesti iz ovog stavka točke (b);**

- (e) država članica koja dostavlja obavijest poštovala je prava na obranu dotičnog pružatelja medijske usluge u pogledu točaka (b) i (d) te je posebno pružatelju medijske usluge dala priliku da izrazi svoja stajališta o navodnim povredama u roku koji je određen nacionalnim pravom i mjerama koje država članica koja dostavlja obavijest namjerava poduzeti. Ona na primjeren način razmatra ta stajališta, kao i stajališta nadležne države članice.

Stavak 3. točke (a) i (d) primjenjuju se samo u odnosu na linearne usluge.

- 3.a Ako država članica koja ima nadležnost nad pružateljem medijske usluge primi zahtjev za savjetovanje iz stavka 3. točke (c), ona valjano razmatra taj zahtjev te iskreno i brzo surađuje s dotičnom državom članicom s ciljem postizanja sporazumnog rješenja.
4. Komisija u roku tri mjeseca od potpune obavijesti o mjerama koje je poduzela država članica u primjeni stavaka 2. i 3. donosi odluku o tome jesu li mjere u skladu s pravom Unije. Komisija može od ERGA-e zatražiti da pruži mišljenje u skladu s člankom 30.a stavkom 3. točkom (e). Komisija na odgovarajući način izvješćuje Odbor za kontakt.

Obavijest se smatra potpunom ako sadrži sve informacije potrebne za ocjenu kriterija iz članka 2. i uvjeta iz članka 3. i ako u roku od jednog mjeseca od njezina primitka Komisija ne zatraži dodatne informacije koje su strogo potrebne za donošenje odluke.

Ako dotična država članica ne dostavi te informacije u roku koji je odredila Komisija, Komisija odbija obavijest na temelju njezine nepotpunosti. Na temelju toga država članica po hitnom postupku obustavlja dotične mjere ne dovodeći u pitanje mogućnost da država članica podnese novu obavijest.

- 4.a Komisija preispituje usklađenost mjera o kojima je dostavljena obavijesti s pravom Unije. Ako zaključi da su te mjere neusklađene s pravom Unije, Komisija traži od dotične države članice da se suzdrži od poduzimanja bilo kojih predloženih mjera ili da ih po hitnom postupku obustavi.**
- 5. Stavcima 3. i 4. ne dovodi se u pitanje primjena bilo kojeg postupka, pravnog lijeka ili sankcije za dotične povrede u državi članici koja ima nadležnost nad dotičnim pružateljem medijske usluge.**
- 6. Ne dovodeći u pitanje stavak 3. točku (e), države članice mogu u hitnim slučajevima odstupiti od uvjeta određenih u stavku 3. točkama od (b) do (d).**

U hitnim slučajevima koji predstavljaju jasan i prisutan rizik za javnu sigurnost i ne dovodeći u pitanje stavak 3. točku(e), države članice mogu dodatno odstupiti od uvjeta iz stavka 3. točke (a) ako dotična država članica smatra da je televizijska kuća prekršila stavak 2. točku (b) barem jedanput i ta država članica privremeno odstupa od stavka 1. u roku od jednog mjeseca nakon takve navodne povrede.

Ako država članica primjeni ovaj stavak, pružatelj medijske usluge, Komisija i država članica u čijoj je nadležnosti pružatelj medijske usluge u najkraćem mogućem roku obavješćuju se o mjerama, uz navođenje razloga zbog kojih država članica smatra da postoji takva hitnost zbog koje je nužno odstupiti od tih uvjeta navedenih u ovom stavku.

- 7. Komisija preispituje usklađenost priopćenih mjera s pravom Unije u najkraćem mogućem roku. Ako se zaključi da su te mjere neusklađene s pravom Unije, Komisija traži od dotične države članice da po hitnom postupku obustavi te mjere.**

8. **Države članice i Komisija redovito razmjenjuju iskustva i najbolje prakse o postupku iz stavaka od 2. do 7. u okviru Odbora za kontakt osnovanoga u skladu s člankom 29. i ERGA-om.**

Članak 4.

1. **Države članice mogu zahtijevati od pružatelja medijske usluge u svojoj nadležnosti usklađenost s iscrpnijim ili strožim pravilima u područjima koja se usklađuju ovom Direktivom pod uvjetom da su ta pravila u skladu s pravom Unije.**
2. U slučajevima kad država članica:
- (a) ostvari svoje pravo iz stavka 1. da donosi iscrpnija ili stroža pravila od interesa za širu javnost; i
 - (b) procijeni da **pružatelj medijske usluge** u nadležnosti druge države članice pruža **audiovizualnu medijsku uslugu** koja je u potpunosti ili uglavnom usmjerena prema njezinu državnom području;

može **zatražiti** od države članice koja ima nadležnost **da riješi utvrđene probleme prema ovom stavku. Ako država članica u čijoj je nadležnosti pružatelj medijske usluge primi takav zahtjev, ona iskreno i brzo surađuje s dotičnom državom članicom s ciljem procjene utvrđenih problema i pronalaska** obostrano zadovoljavajućeg rješenja. Po primitku potkrijepljenog zahtjeva **dotične** države članice, država članica koja ima nadležnost traži od **pružatelja medijske usluge** da poštuje dotična pravila od interesa za širu javnost. **Kada nadležna država članica zatraži od pružatelja medijske usluge da poštuje dotična pravila od interesa za širu javnost, ona u potpunosti obavješćuje dotičnu državu članicu o svojim kontaktima s dotičnim pružateljem medijske usluge.** Svaka država članica može pozvati Odbor za kontakt osnovan na temelju članka 29. da preispita taj predmet.

Nadležna država članica obavješćuje **dotičnu** državu članicu i **Komisiju** o rezultatima dobivenima nakon **slanja zahtjeva dotičnom pružatelju medijske usluge** u roku od dva mjeseca. **Država članica koja ima nadležnost nad tim pružateljem medijske usluge navodi razloge u slučaju da se nije moglo pronaći rješenje.**

3. Prva država članica može usvojiti primjerene i **učinkovite** mjere protiv dotičnog **pružatelja medijske usluge** ako:
 - (a) **procijeni da** rezultati ostvareni primjenom stavka 2. nisu zadovoljavajući; i
 - (b) **prikupi vjerodostojne i valjano potkrijepljene dokaze da** dotični **pružatelj medijske usluge** ima poslovni nastan u nadležnoj državi članici kako bi se zaobišla stroža pravila u područjima koja se usklađuju ovom Direktivom, koja bi bila primjenjiva na njega da ima poslovni nastan u prvoj državi članici. **Takvim dokazima nije potrebno utvrditi namjeru pružatelja medijske usluge da zaobiđe ta stroža pravila. Međutim, dotična država članica mora iznijeti niz potvrđujućih činjenica temeljem kojih se takvo zaobilaženje pravila može opravdano utvrditi.**⁹

Te su mjere objektivno potrebne, primjenjuju se na nediskriminirajući način i razmjerne su ciljevima koji se njima nastoje postići.

4. **Država članica može poduzeti mjere u skladu sa stavkom 3. samo ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:**

⁹ *Nova uvodna izjava koja će se dodati:* „Država članica, prilikom obavješćivanja Komisije da se pružatelj medijske usluge poslovno nastanio u nadležnoj državi članici kako bi zaobišao stroža pravila u područjima koja su usklađena ovom Direktivom, koja bi bila na njega primjenjiva da ima poslovni nastan u prvoj državi članici, trebala bi u tu svrhu prikupiti vjerodostojne i valjano potkrijepljene dokaze. Iako takvim dokazima nije potrebno ustanoviti namjeru pružatelja medijske usluge da zaobiđe ta stroža pravila, dotična država članica trebala bi iznijeti niz potvrđujućih činjenica temeljem kojih se takvo zaobilaženje može opravdano utvrditi.”

- (a) država članica obavijestila je Komisiju i državu članicu u kojoj pružatelj medijske usluge ima poslovni nastan da namjerava poduzeti te mjere i dokazima je potkrijepila osnovu na kojoj temelji svoju procjenu;
 - (b) poštovala je prava na obranu dotičnog pružatelja medijske usluge i posebno je pružatelju medijske usluge dala priliku da izrazi svoja stajališta o navodnom zaobilaženju pravila i mjerama koje država članica koja je dostavila obavijest planira poduzeti;
 - (c) Komisija je odlučila da su mjere u skladu s pravom Unije, a posebno da su procjene koje je izvršila država članica koja poduzima te mjere u skladu sa stavcima 2. i 3. ispravno utemeljene. Komisija može od ERGA-e zatražiti da pruži mišljenje u skladu s člankom 30.a stavkom 3. točkom (e). Komisija na odgovarajući način izvješćuje Odbor za kontakt.
5. Komisija donosi odluku u roku od tri mjeseca nakon primitka potpune obavijesti iz stavka 4. točke (a). Obavijest se smatra potpunom ako u roku od jednog mjeseca od njezina primitka Komisija ne zatraži dodatne informacije koje su strogo potrebne za donošenje odluke.

Ako dotična država članica ne dostavi te informacije u roku koji je odredila Komisija, Komisija odbija obavijest na temelju njezine nepotpunosti. Država članica na temelju toga suzdržava se od poduzimanja planiranih mjera.

6. Države članice osiguravaju odgovarajućim sredstvima u okviru svojih zakonodavstava da pružatelji medijske usluge u njihovoj nadležnosti učinkovito ispunjavaju odredbe ove Direktive.
7. [...] ¹⁰
8. Direktiva 2000/31/EZ primjenjuje se ako nije drukčije predviđeno ovom Direktivom. U slučaju proturječja između odredbe iz Direktive 2000/31/EZ i odredbe ove Direktive, odredbe ove Direktive imaju jaču pravnu snagu, osim ako je drukčije predviđeno ovom Direktivom.

Članak 4.a (novo)

1. **Države članice potiču se na uporabu zajedničke regulacije i promicanje samoregulacije putem kodeksa ponašanja donesenih na nacionalnoj razini u područjima koja se usklađuju ovom Direktivom u mjeri u kojoj je to dopušteno njihovim pravosudnim sustavima. Ti kodeksi:**
 - a) široko su prihvaćeni od strane glavnih dionika u dotičnim državama članicama,**
 - b) u njima se jasno i nedvosmisleno navode njihovi ciljevi,**
 - c) njima se predviđa redovito, transparentno i neovisno praćenje i evaluacija postizanja zacrtanih ciljeva i**
 - d) osigurava se učinkovita provedba.**

¹⁰ Tekst premješten u članak 4.a.

2. **Države članice i Komisija mogu poticati samoregulaciju putem kodeksa ponašanja Unije koje su sastavili pružatelji medijskih usluga, pružatelji usluga platformi za razmjenu videozapisa ili organizacija koje ih predstavljaju, u suradnji, prema potrebi, s drugim sektorima kao što su industrija, trgovina, profesionalne i potrošačke udruge ili organizacije. Te kodove široko prihvaćaju glavni dionici na razini Unije i u skladu su sa stavkom 1. točkama od (b) do (d). Kodeksima ponašanja Unije ne dovode se u pitanje nacionalni kodeksi ponašanja.**

Komisija javno objavljuje te kodekse i može ih na odgovarajući način promicati.

Nacrte kodeksa ponašanja Unije i njihove izmjene Komisiji podnose potpisnici tih kodeksa. Komisija se savjetuje s Odborom za kontakt u pogledu tih nacрта kodeksa ili njihovih izmjena.

POGLAVLJE III.

ODREDBE PRIMJENJIVE NA AUDIOVIZUALNE MEDIJSKE USLUGE

Članak 5.

- 1.a** Države članice osiguravaju da pružatelji audiovizualnih medijskih usluga u njihovoj nadležnosti pružaju jednostavan, izravan i neprestan pristup primateljima neke usluge najmanje u pogledu sljedećih informacija:
- (a) naziva pružatelja medijske usluge;
 - (b) geografske adrese na kojoj pružatelj medijske usluge ima poslovni nastan;
 - (c) kontaktni podaci o pružatelju medijske usluge, uključujući adresu elektroničke pošte ili internetsku stranicu, koje mu omogućuju brz kontakt na izravan i učinkovit način;

(d) države članice koja je nadležna za pružatelje medijske usluge i nadležnih regulatornih ili nadzornih tijela.

1.b Države članice mogu donijeti zakonodavne mjere kojima se osigurava da, uz informacije navedene u stavku 1., pružatelji audiovizualnih medijskih usluga u njihovoj nadležnosti omogućuje dostupnost informacija koje se odnose na njihovu vlasničku strukturu, uključujući stvarne vlasnike, kao i informacije povezane s politički izloženim osobama koje posjeduju pružatelje medijske usluge, pod uvjetom da se takvim mjerama poštuje bit temeljnih prava i sloboda u pitanju te da su nužne i razmjerne u demokratskom društvu kako bi se zaštitio cilj od općeg interesa.¹¹

¹¹ *Nova uvodna izjava koja će se dodati:* „Transparentnost vlasništva medija izravno je povezana sa slobodom izražavanja, temeljem demokratskih sustava. Informacijama koje se odnose na vlasničku strukturu pružateljâ audiovizualnih medijskih usluga, u kojoj je posljedica takva vlasništva nadzor ili izvršavanje znatnog utjecaja nad sadržajem pruženih usluga, korisnicima se omogućuje oblikovanje informiranog mišljenja o takvom sadržaju. Države članice trebale bi moći utvrditi bi li i do koje bi mjere informacije o vlasništvu pružatelja medijske usluge trebale biti dostupne korisnicima, pod uvjetom da se poštuje bit dotičnih temeljnih prava i sloboda te da su takve mjere nužne i razmjerne. Države članice ujedno bi trebale moći utvrditi je li i do koje je mjere nužno i razmjerno da politički izložene osobe objave svoje vlasništvo nad pružateljima medijske usluge i da informacije o takvom vlasništvu budu dostupne korisnicima, pod uvjetom da se poštuje bit dotičnih temeljnih prava i sloboda.”

Nova uvodna izjava koja će se dodati: „Zbog posebne prirode audiovizualnih medijskih usluga, a osobito zbog utjecaja koji te usluge imaju na način kako ljudi oblikuju svoja mišljenja, korisnici imaju legitiman interes da saznaju tko je odgovoran za sadržaj tih usluga. Kako bi se ojačala sloboda izražavanja i time promicao medijski pluralizam i izbjegao sukob interesa, važno je da države članice osiguraju da korisnici u svakom trenutku imaju jednostavan i izravan pristup informacijama o pružateljima medijske usluge. Na svakoj je državi članici da odluči, posebice u pogledu informacija koje se mogu pružiti o vlasničkoj strukturi, stvarnim vlasnicima i politički izloženim osobama, kako se taj cilj može postići ne dovodeći u pitanje druge relevantne odredbe iz prava Unije i osiguravajući, posebice, potpunu usklađenost s odredbama Opće uredbe o zaštiti podataka (EU) 2016/679 i člancima 7., 8. i 52. Povelje.” (izmijenjena uvodna izjava 45. Direktive 2010/12/EU o AVMS-u).

Članak 6.

Države članice na odgovarajuće načine osiguravaju da audiovizualne medijske usluge koje pružaju pružatelji medijske usluge u njihovoj nadležnosti ne sadržavaju:

- aa) bilo kakvo poticanje na nasilje ili mržnju usmjerene protiv skupine osoba ili člana takve skupine određene na osnovi spola, rasnog ili etničkog podrijetla, nacionalnosti, vjere ili uvjerenja, invaliditeta, dobi ili spolne orijentacije;¹²
- ab) javno provociranje s ciljem počinjenja terorističkog kaznenog djela kako je navedeno u članku 5. Direktive (EU) 2017/541 o suzbijanju terorizma.¹³

Članak 6.a

[...]¹⁴

¹² **Uvodna izjava 8. koja će se izmijeniti:** „Kako bi se osigurala usklađenost i pružila sigurnost poduzećima i nadležnim tijelima država članica, pojam „poticanje na **nasilje ili mržnju**” trebao bi, u odgovarajućoj mjeri, biti usklađen s definicijom iz Okvirne odluke Vijeća 2008/913/PUP od 28. studenoga 2008. o suzbijanju određenih oblika i načina izražavanja rasizma i ksenofobije kaznenopravnim sredstvima.”

¹³ **Nova uvodna izjava 8a koja će se dodati:** „Posljednjih godina teroristička se prijetnja povećava i razvija. Kaznena djela povezana s terorističkim aktivnostima vrlo su ozbiljna jer mogu dovesti do počinjenja terorističkog djela. Zbog toga i radi zaštite stanovništva od takvih prijetnji postoji potreba za hvatanjem ukoštac s javnim provociranjem s ciljem počinjenja terorističkog kaznenog djela u ovoj Direktivi. To bi do odgovarajuće mjere trebalo uskladiti s člankom 5. Direktive o suzbijanju terorizma kako bi se osigurala dosljednost i pružila pravna sigurnost za poduzeća i tijela država članica.”

¹⁴ Tekst premješten u članak 12. stavak 1.a.

Članak 7.

1. Države članice osiguravaju da pružatelji medijske usluge u njihovoj nadležnosti razvijaju primjerene i razmjerne mjere kako bi omogućile da njihove usluge postupno budu dostupne osobama s oštećenjem vida ili sluha.
2. Države članice osiguravaju da pružatelji medijske usluge redovito izvješćuju nacionalna regulatorna tijela ili organe o provedbi mjera iz stavka 1.¹⁵
3. Države članice osiguravaju da se hitne informacije, uključujući javne obavijesti i objave u slučajevima prirodne katastrofe, koje su objavljene putem audiovizualnih medijskih usluga, pružaju na način koji je pristupačan osobama s oštećenjem vida ili sluha¹⁶.

Članak 8.

Države članice osiguravaju da pružatelji medijske usluge u njihovoj nadležnosti ne prenose kinematografska djela izvan razdoblja dogovorenih s nositeljima prava.

¹⁵ *Nova uvodna izjava koja će se dodati:* „Pri odlučivanju o načinima postizanja pristupačnosti u audiovizualnim medijskim uslugama u njihovoj nadležnosti, države članice mogu u obzir uzeti kriterije poput činjenica ima li pružatelj usluga malu publiku ili mali promet. Kako bi se mjerio napredak koji su pružatelji medijskih usluga postigli u postupnom povećanju pristupačnosti svojih usluga osobama s oštećenjima vida ili sluha, države članice trebale bi od pružatelja s poslovnim nastanom na njihovu državnom području zatražiti redovito izvješćivanje.”

¹⁶ *Nova uvodna izjava koja će se dodati:* „Hitne informacije i dalje bi se trebale objavljivati putem audiovizualnih medijskih usluga čak i ako postoje okolnosti u kojima nije moguće takve informacije pružati na način koji je pristupačan osobama s oštećenjem vida ili sluha.”

Članak 9.

1. Države članice osiguravaju da se audiovizualnim komercijalnim komunikacijama koje pružaju pružatelji medijske usluge u njihovoj nadležnosti ispunjavaju sljedeći zahtjevi:
 - (a) audiovizualne komercijalne komunikacije lako su prepoznatljive kao takve. Prikrivena audiovizualna komercijalna komunikacija zabranjena je;
 - (b) u audiovizualnim komercijalnim komunikacijama ne upotrebljavaju se podsvjesne tehnike;
 - (c) audiovizualne komercijalne komunikacije ne:
 - i. dovode u pitanje poštovanje ljudskog dostojanstva;
 - ii. uključuju niti promiču bilo kakav oblik diskriminacije na temelju spola, rasnog ili etničkog podrijetla, nacionalnosti, vjere ili uvjerenja, invaliditeta, dobi ili spolnog opredjeljenja;
 - iii. potiču ponašanje koje šteti zdravlju ili sigurnosti;
 - iv. potiču ponašanje kojim se uvelike ugrožava zaštita okoliša;
 - (d) zabranjuju se svi oblici audiovizualnih komercijalnih komunikacija za cigarete i **druge duhanske proizvode, kao i za elektroničke cigarete i spremnike za ponovno punjenje obuhvaćene člankom 20. Direktive 2014/40/EU;**
 - (e) audiovizualne komercijalne komunikacije za alkoholna pića ne smiju biti posebno usmjerene na maloljetnike ni poticati neumjerenu potrošnju takvih pića;

- (f) zabranjuje se audiovizualna komercijalna komunikacija za lijekove i liječenje koji su dostupni samo na liječnički recept u državi članici u čijoj je nadležnosti pružatelj medijske usluge;
- (g) audiovizualne komercijalne komunikacije ne smiju uzrokovati fizičku ili moralnu štetu maloljetnicima. Stoga se njima ne smije maloljetnicima izravno preporučivati kupnju ili najam proizvoda ili usluge iskorištavanjem njihova neiskustva ili lakovjernosti, izravno ih poticati da uvjere svoje roditelje ili druge osobe da kupe robu ili usluge koje se oglašavaju, iskoristiti povjerenje maloljetnika u roditelje, učitelje ili druge osobe, niti neopravdano prikazati maloljetnike u opasnim situacijama.

- 2. Države članice potiču se na uporabu zajedničke regulacije i promicanje samoregulacije putem kodeksa ponašanja, kako je navedeno u članku 4.a stavku 1., u vezi s neprimjerenim audiovizualnim komercijalnim komunikacijama koje prate ili su uključene u dječje programe u pogledu hrane i napitaka koji sadržavaju hranjive tvari te tvari s hranjivim ili fiziološkim učinkom, posebno masti, zasićenih masti, transmasnih kiselina, soli ili natrija i šećerâ, čije se prekomjerno unošenje u sveukupnu prehranu ne preporučuje.**

Ti su kodeksi usmjereni na učinkovito ograničavanje izloženosti maloljetnika audiovizualnim komercijalnim komunikacijama u pogledu hrane i pića s visokim sadržajem soli, šećerâ ili masnoća, ili koji iz drugih razloga nisu u skladu s nacionalnim ili međunarodnim prehrambenim smjernicama. Tim se kodeksima ujedno osigurava da se audiovizualnim komercijalnim komunikacijama ne ističe pozitivna kvaliteta hranjivih aspekata takve hrane i pića.

- 3. Države članice potiču se na uporabu zajedničke regulacije i promicanje samoregulacije putem kodeksa ponašanja, kako je navedeno u članku 4.a stavku 1., u vezi s neprimjerenim audiovizualnim komercijalnim komunikacijama za alkoholna pića. Ti su kodeksi usmjereni na učinkovito ograničavanje izloženosti maloljetnika audiovizualnim komercijalnim komunikacijama za alkoholna pića.**
- 4. Komisija potiče razmjenu najboljih praksi u pogledu kodeksa ponašanja za samoregulaciju i zajedničku regulaciju iz stavaka 2. i 3.**
- 4.a Države članice i Komisija mogu omogućiti samoregulaciju putem kodeksa ponašanja Unije iz članka 4.a stavka 2.**

Članak 10.

1. Audiovizualne medijske usluge ili programi pod pokroviteljstvom ispunjavaju sljedeće zahtjeve:
 - (a) na njihov sadržaj i, u slučaju televizijskog emitiranja, na njihov raspored ni u kojem slučaju ne smije se utjecati na način kojim se utječe na odgovornost i uredničku neovisnost pružatelja medijske usluge;

(b) **ne potiču izravno kupnju ni najam robe ili usluga, posebice putem posebnih promotivnih upućivanja na tu robu ili usluge;**¹⁷

(c) gledatelji se na jasan način obavješćuju o postojanju pokroviteljskog sporazuma.

Programi pod pokroviteljstvom jasno se prepoznaju kao takvi uporabom imena, logotipa i/ili bilo kojeg drugog simbola pokrovitelja kao što je upućivanje na njegov proizvod ili više njih ili uslugu ili više njih, ili njihov prepoznatljiv znak na primjeren način za programe na početku, tijekom i/ili na kraju programâ.

2. Audiovizualne medijske usluge ili programi nisu pod pokroviteljstvom poduzeća čija je glavna djelatnost proizvodnja ili prodaja cigareta **i drugih duhanskih proizvoda, kao i elektroničkih cigareta i spremnika za ponovno punjenje obuhvaćenih člankom 20. Direktive 2014/40/EU.**
3. Pokroviteljstvom audiovizualnih medijskih usluga ili programa od strane poduzeća čije poslovanje uključuje proizvodnju ili prodaju lijekova ili liječenja može se promicati ime ili imidž tog poduzeća, ali ne smiju promicati određeni lijekovi ni liječenja dostupni isključivo na liječnički recept u državi članici u čijoj je nadležnosti pružatelj medijske usluge.
4. Informativni programi ni programi o tekućim događajima nisu pod pokroviteljstvom. Države članice mogu odabrati da zabrane prikazivanje pokroviteljskog logotipa tijekom dječjih, dokumentarnih i vjerskih programa.

¹⁷ **Uvodna izjava 14. izmijenit će se kako slijedi:** „Pokroviteljstvo je važno sredstvo financiranja audiovizualnih medijskih usluga ili programa uz oglašavanje fizičke ili pravne osobe, žiga, slike, aktivnosti ili proizvoda. Pokroviteljskim oglasima trebalo bi nastaviti jasno obavješćivati gledatelje o postojanju pokroviteljskog sporazuma. Na sadržaj programa pod pokroviteljstvom ne bi se trebalo utjecati na način kojim se utječe na uredničku neovisnost pružatelja audiovizualnih medijskih usluga.”

Članak 11.

1. Stavci 2., 3. i 4. primjenjuju se samo na programe proizvedene nakon 19. prosinca 2009.
2. Plasman proizvoda dopušten je u svim audiovizualnim medijskim uslugama, osim u informativnim programima i programima o tekućim događajima, programima o potrošačkim pitanjima, vjerskim programima i dječjim programima.¹⁸
3. Programi koji sadržavaju plasman proizvoda ispunjavaju sljedeće zahtjeve:
 - (a) na njihov sadržaj i organizaciju u rasporedu, u slučaju televizijskog emitiranja, ili u katalogu, u slučaju audiovizualne medijske usluge na zahtjev, ni u kojem slučaju ne smije se utjecati na način kojim se utječe na odgovornost i uredničku neovisnost pružatelja medijske usluge;
 - (b) ne potiču izravno kupnju ni najam robe ili usluga, posebice putem posebnih promotivnih upućivanja na tu robu ili usluge;
 - (ba) u programima se nedopušteno ne ističe dotični proizvod;

¹⁸ *Uvodna izjava 16. izmijenit će se kako slijedi:* „Plasman proizvoda ne bi trebao biti **dopušten** u informativnim programima i programima o tekućim događajima, programima o potrošačkim pitanjima, vjerskim i **dječjim** programima. Točnije, dokazano je da plasman proizvoda i uključeni oglasi mogu utjecati na ponašanje djece jer djeca često nisu sposobna prepoznati komercijalni sadržaj. Stoga treba i dalje zabranjivati plasman proizvoda u **dječjim** programima. Programi o potrošačkim pitanjima programi su kojima se nude savjeti gledateljima ili koji uključuju ocjenjivanje u vezi s kupnjom proizvoda i usluga. Dopuštanjem plasmana proizvoda u takvim programima onemogućilo bi se jasno razlikovanje između oglašavanja i uredničkog sadržaja za gledatelje koji mogu očekivati prave i iskrene ocjene proizvoda ili usluga u takvim programima.”

- (c) gledatelji se jasno obavješćuju o postojanju plasmana proizvoda s pomoću odgovarajuće oznake na početku i kraju programa te kad se program nastavi nakon stanke za oglašavanje kako bi se izbjegla moguća zbunjenost gledatelja.

Države članice mogu se odreći zahtjeva određenih u točki (c), osim u slučaju programa koje je proizveo ili naručio pružatelj medijske usluge ili društvo pridruženo tom pružatelju medijske usluge.

4. Programi ni u kojem slučaju ne sadržavaju plasman sljedećih proizvoda:

- (a) cigareta i drugih duhanskih proizvoda, kao i elektroničkih cigareta i spremnika za ponovno punjenje obuhvaćenih člankom 20. Direktive 2014/40/EU ili plasman proizvoda poduzeća čija je glavna djelatnost proizvodnja ili prodaja tih proizvoda;
- (b) posebnih lijekova ili liječenja dostupnih samo na liječnički recept u državi članici u čijoj je nadležnosti pružatelj medijske usluge.

Članak 12.

- 1. Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi osigurale da su programi koje pružaju pružatelji audiovizualnih medijskih usluga u njihovoj nadležnosti, a koji bi mogli ozbiljno naštetiti fizičkom, psihičkom ili moralnom razvoju maloljetnika, dostupni samo na način kojim se osigurava da ih maloljetnici obično neće čuti ili vidjeti. Takve mjere mogu uključivati odabir vremena emitiranja, alate za provjeru dobi ili druge tehničke mjere. One su razmjerne mogućoj štetnom učinku programa.**

Sadržaj kojim se uzrokuje najveća šteta, poput neopravdanog nasilja i pornografije, podliježe strogim mjerama kontrole pristupa, poput šifriranja i učinkovite roditeljske kontrole, ne dovodeći u pitanje pravo država članica da uvedu strože mjere.¹⁹

Komisija može poticati pružatelje medijskih usluga da razmjenjuju najbolju praksu o kodeksima ponašanja za zajedničku regulaciju. Prema potrebi, države članice i Komisija mogu omogućiti samoregulaciju putem kodeksâ ponašanja Unije iz članka 4.a stavka 2.

¹⁹ *Nova uvodna izjava koja će se dodati:* „Odgovarajuće mjere za zaštitu maloljetnikâ primjenjive na usluge televizijskog emitiranja trebale bi se primjenjivati i na audiovizualne medijske usluge na zahtjev. To bi trebalo povećati razinu zaštite. Pristupom minimalnog usklađivanja državama članicama omogućuje se veća razina zaštite za sadržaj kojim bi se moglo naštetiti fizičkom, psihičkom ili moralnom razvoju maloljetnikâ. Sadržaj kojim se uzrokuje najveća šteta, kojim bi se moglo naštetiti fizičkom, psihičkom ili moralnom razvoju maloljetnikâ, ali koji nužno ne predstavlja kazneno djelo, trebao bi biti podložan najstrožim mjerama kojima se osigurava da je takav sadržaj dostupan samo odraslim osobama.”

- 1.a** Države članice osiguravaju da pružatelji medijskih usluga gledateljima pružaju dovoljno informacija o sadržaju kojim bi se mogao narušiti fizički, psihički ili moralni razvoj maloljetnikâ. U tu svrhu, pružatelji medijskih usluga upotrebljavaju sustav kojim se opisuje moguća štetna priroda sadržaja audiovizualne medijske usluge.²⁰

Za provedbu ovog stavka države članice potiču se da upotrebljavaju zajedničku regulaciju kako je predviđeno u članku 4.a stavku 1.

Komisija potiče pružatelje medijskih usluga da razmjenjuju najbolju praksu o kodeksima ponašanja za zajedničku regulaciju.

- 1.b** Uz mjere iz stavaka 1. i 1.a države članice potiču politike i programe za razvoj vještina povezanih s medijskom pismenošću.

Države članice i Komisija mogu poticati samoregulaciju putem kodeksa ponašanja Unije iz članka 4.a stavka 2.

²⁰ *Uvodna izjava 9. izmijenit će se kako slijedi:* „Radi osvješćivanja gledatelja, uključujući roditelje i maloljetnike, kako bi mogli donositi utemeljene odluke o sadržaju koji će se gledati, nužno je da pružatelji audiovizualnih medijskih usluga daju dovoljno informacija o sadržaju koji bi mogao naštetiti fizičkom, psihičkom ili moralnom razvoju maloljetnika. To bi se moglo učiniti, primjerice, sustavom opisa sadržaja, **zvučnim upozorenjem, vidljivom oznakom ili nekim drugim sredstvom, kojima se opisuje priroda sadržaja.**”

POGLAVLJE IV.

[izbrisano]

Članak 13.

1. **Države članice osiguravaju da pružatelji audiovizualnih medijskih usluga na zahtjev koji su u njihovoj nadležnosti osiguraju najmanje 30 % udjela europskih djela u svojim katalozima i da osiguraju isticanje tih djela.²¹**

²¹ ***Uvodna izjava 21. izmijenit će se kako slijedi:*** „Pružatelji audiovizualnih medijskih usluga na zahtjev trebali bi promicati proizvodnju i distribuciju europskih djela osiguravanjem da njihovi katalozi sadržavaju minimalni udio europskih djela i da se ta djela dovoljno ističu. **Isticanje se temelji na promicanju europskih djela olakšavanjem pristupa tim djelima. Isticanje se može osigurati različitim sredstvima kao što su poseban odjeljak za europska djela kojem se može pristupiti s početne stranice usluge, mogućnost pretraživanja europskih djela u alatu za pretraživanje dostupnom u okviru usluge, upotreba europskih djela u kampanjama usluge ili najmanji postotak europskih djela koji se ističe u katalogu, npr. upotrebom natpisa ili sličnih alata.**”

2. Ako države članice zahtijevaju da pružatelji medijskih usluga pod njihovom nadležnošću financijski doprinose proizvodnji europskih djela, uključujući izravna ulaganja u sadržaj i doprinos nacionalnim fondovima, one također mogu zahtijevati od pružatelja medijskih usluga koji ciljaju na publiku na njihovim državnim područjima, ali s poslovnim nastanom u drugim državama članicama, da daju takve financijske doprinose. U tom slučaju financijski doprinosi temelje se samo na prihodima ostvarenima u ciljanim državama članicama. Ako država članica u kojoj pružatelj usluga ima poslovni nastan uvede takav financijski doprinos, u obzir uzima sve financijske doprinose koje su uvele ciljane države članice.²² Svaki financijski doprinos mora biti u skladu s pravom Unije, posebno s pravilima o državnim potporama.
3. Države članice izvješćuju Komisiju najkasnije [datum – najkasnije tri godine nakon donošenja] i svake dvije godine nakon toga o primjeni stavaka 1. i 2.

²² *Uvodna izjava 24. izmijenit će se kako slijedi:* „Ako države članice pružateljima **medijskih usluga** uvedu plaćanje financijskih doprinosa, takve doprinose **trebalo bi** upotrijebiti za odgovarajuće promicanje europskih djela izbjegavajući rizik od dvostrukih nameta pružateljima **medijskih** usluga. S obzirom na to, ako država članica u kojoj pružatelj **medijske usluge** ima poslovni nastan uvede financijski doprinos, ona bi trebala uzeti u obzir sve financijske doprinose koje su uvele ciljane države članice.”

4. Komisija na temelju podataka dobivenih od država članica i neovisnog istraživanja podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o primjeni stavaka 1. i 2., uzimajući u obzir tržišna i tehnološka kretanja i cilj kulturne raznolikosti.
5. Obveza uvedena na temelju stavka 1. i zahtjev za pružatelje medijskih usluga koji ciljaju na publiku u drugim državama članicama iz stavka 2. ne primjenjuju se na pružatelje medijskih usluga s malim prometom ili malom publikom. Države članice mogu se također odreći takvih obveza ili zahtjeva u slučajevima u kojima zbog prirode ili tematike audiovizualnih medijskih usluga oni ne bi bili izvedivi ili bi bili neopravdani.²³
- 5.a Komisija izdaje smjernice za izračunavanje udjela europskih djela iz stavka 1. i definiranja male publike i malog prometa iz stavka 5. nakon savjetovanja s Odborom za kontakt.

²³ *Uvodna izjava 25. izmijenit će se kako slijedi:* „Kako bi se osiguralo da se obvezama promicanja europskih djela ne ugrožava razvoj tržišta i kako bi se omogućio ulazak novih sudionika na tržište, takvi se zahtjevi ne bi trebali primjenjivati na društva koja nemaju znatnu prisutnost na tržištu. To se posebno odnosi na društva s **malim prometom** i malom publikom. **Mala publika može se utvrditi, primjerice, na temelju vremena gledanja ili prodaje, ovisno o prirodi usluge, dok bi se za utvrđivanje malog prometa trebalo uzeti u obzir različite veličine audiovizualnih tržišta u državama članicama.** Također bi moglo biti neprimjereno nametati takve zahtjeve u slučajevima u kojima, s obzirom na prirodu ili tematiku audiovizualnih medijskih usluga na zahtjev, to ne bi bilo izvedivo ili opravdano.”

POGLAVLJE V.

ODREDBE O ISKLJUČIVIM PRAVIMA I KRATKIM INFORMATIVNIM PROGRAMIMA U TELEVIZIJSKOM EMITIRANJU

Članak 14.

1. Svaka država članica može poduzeti mjere u skladu s pravom Unije kako bi osigurala da televizijske kuće u njezinoj nadležnosti ne emitiraju ekskluzivno događaje koje ta država članica smatra događajima od velike važnosti za društvo tako da se znatnom dijelu javnosti u toj državi članici uskrati mogućnost praćenja takvih događaja putem prijenosa uživo ili odgođenog izvještavanja na besplatnoj televiziji. Ako to učini, dotična država članica sastavlja popis određenih događaja, na nacionalnoj ili nenacionalnoj razini, za koje smatra da su od velike važnosti za društvo. Čini to pravodobno na jasan i transparentan način. Pritom dotična država članica također određuje trebaju li ti događaji biti dostupni putem sveukupnog ili djelomičnog prijenosa uživo ili, prema potrebi zbog objektivnih razloga od javnog interesa, putem sveukupnog ili djelomičnog odgođenog izvještavanja.

2. Države članice odmah obavješćuju Komisiju o svim mjerama koje su poduzele ili će poduzeti na temelju stavka 1. U roku od tri mjeseca od obavijesti, Komisija provjerava jesu li te mjere usklađene s pravom Unije i o njima obavješćuje druge države članice. Komisija traži mišljenje Odbora za kontakt koji se osniva na temelju članka 29. Komisija bez odlaganja objavljuje poduzete mjere u *Službenom listu Europske unije* i barem jednom godišnje pročišćen popis mjera koje su poduzele države članice.
3. Države članice osiguravaju, odgovarajućim sredstvima u okviru svojeg zakonodavstva, da televizijske kuće u njihovoj nadležnosti ne ostvaruju isključiva prava kupljena od strane tih televizijskih kuća nakon 30. srpnja 2007. tako da je znatnom dijelu javnosti u drugoj državi članici uskraćena mogućnost praćenja događaja koje odredi ta druga država članica u skladu sa stavcima 1. i 2. putem sveukupnog ili djelomičnog prijenosa uživo ili, prema potrebi zbog objektivnih razloga od javnog interesa, putem sveukupno ili djelomično odgođenog izvještavanja na slobodnoj televiziji, kako je odredila ta druga država članica u skladu sa stavkom 1.

Članak 15.

1. Države članice osiguravaju da za potrebe kratkih informativnih programa svaka televizijska kuća osnovana u Uniji ima pristup na pravednoj, razumnoj i nediskriminirajućoj osnovi događajima od velikog interesa za javnost koje ekskluzivno prenosi televizijska kuća u njihovoj nadležnosti.
2. Ako druga televizijska kuća s poslovnim nastanom u istoj državi članici kao i televizijska kuća koja traži pristup stekne isključiva prava na događaj od velikog interesa za javnost, pristup se traži od te televizijske kuće.
3. Države članice osiguravaju da se takav pristup zajamči omogućavanjem da televizijske kuće slobodno biraju kratke isječke sa signala televizijske kuće koja vrši prijenos pri čemu navode njihov izvor, osim ako je to nemoguće zbog praktičnih razloga.

4. Kao alternativa stavku 3., države članice mogu uspostaviti istovrijedan sustav kojim se postiže pristup na pravednoj, razumnoj i nediskriminirajućoj osnovi na druge načine.
5. Kratki isječci upotrebljavaju se isključivo za opće informativne programe i mogu se upotrebljavati u audiovizualnim medijskim uslugama na zahtjev samo ako isti pružatelj medijske usluge nudi isti program na odgođenoj osnovi.
6. Ne dovodeći u pitanje stavke od 1. do 5., države članice osiguravaju, u skladu sa svojim pravnim sustavima i praksama, određivanje načina i uvjeta u vezi s pružanjem tih kratkih isječaka, posebno u vezi sa svim postupcima za naknadu, najvećom duljinom kratkih isječaka i vremenskim ograničenjima za njihov prijenos. Ako se osigurava naknada, ona ne premašuje dodatne troškove koji izravno nastaju pri pružanju pristupa.

POGLAVLJE VI.

PROMICANJE DISTRIBUCIJE I PROIZVODNJE TELEVIZIJSKIH PROGRAMA

Članak 16.

1. Države članice osiguravaju, kada je to praktično i na odgovarajuće načine, da televizijske kuće rezerviraju većinu udjela svojeg vremena emitiranja za europska djela, isključujući vrijeme namijenjeno za vijesti, sportska događanja, igre, oglašavanje, usluge teleteksta i teletrgovinu. Taj omjer, uzimajući u obzir odgovornosti za informiranje, obrazovanje, kulturu i zabavu koje televizijska kuća ima prema svojim gledateljima, trebao bi se postići postupno i na temelju odgovarajućih kriterija.
2. Kada se omjer određen u stavku 1. ne može postići, on ne smije biti niži od prosjeka za 1988. u dotičnoj državi članici.

Međutim, u pogledu Grčke i Portugala, godina 1988. zamjenjuje se godinom 1990.

3. Države članice svake dvije godine, počevši od 3. listopada 1991., podnose Komisiji izvješće o primjeni ovog članka i članka 17.

To izvješće posebno sadrži statističku izjavu o postizanju omjera iz ovog članka i članka 17. za svaki od televizijskih programa u nadležnosti dotične države članice, razloge, u svakom slučaju, za neuspjeh u postizanju tog omjera i mjere donesene ili planirane kako bi se on postigao.

Komisija obavješćuje druge države članice i Europski parlament o izvješćima, kojima se ako je potrebno, prilaže mišljenje. Komisija osigurava primjenu ovog članka i članka 17. u skladu s odredbama Ugovora o funkcioniranju Europske unije. Komisija u svojem mišljenju posebno može uzeti u obzir napredak postignut u odnosu na prethodne godine, udio djela prvi put emitiranih u programu, posebne okolnosti novih televizijskih kuća i posebnu situaciju zemalja s niskim audiovizualnim proizvodnim kapacitetom ili ograničena jezična područja.

Članak 17.

Države članice osiguravaju, kada je to praktično i na odgovarajuće načine, da televizijske kuće rezerviraju najmanje 10 % svojeg vremena emitiranja, isključujući vrijeme namijenjeno za vijesti, sportska događanja, igre, oglašavanje, usluge teleteksta i teletrgovinu, ili umjesto toga, prema slobodnoj odluci države članice, najmanje 10 % svojeg programskog proračuna, za europska djela koja su proizveli producenti neovisni o televizijskim kućama. Taj udio, uzimajući u obzir odgovornosti za informiranje, obrazovanje, kulturu i zabavu koje televizijska kuća ima prema svojim gledateljima trebalo bi se postići postupno i na temelju odgovarajućih kriterija. Mora se postići predviđanjem odgovarajućeg udjela za novija djela, odnosno djela koja su emitirana unutar pet godina od njihove proizvodnje.

Članak 18.

Ovo se poglavlje ne primjenjuje na televizijska emitiranja namijenjena lokalnoj publici i nisu dio nacionalne mreže.

POGLAVLJE VII.

TELEVIZIJSKO OGLAŠAVANJE I TELETRGOVINA

Članak 19.

1. Televizijsko oglašavanje i teletrgovina lako su prepoznatljivi i razlučivi od uredničkog sadržaja. Ne dovodeći u pitanje uporabu novih oglašavajućih tehnika, televizijsko oglašavanje i teletrgovina prilično se razlikuju od drugih dijelova programa s pomoću optičkih i/ili zvučnih i/ili prostornih sredstava.
2. Zasebni spotovi za oglašavanje i teletrgovinu, osim u prijenosu sportskih događaja, ostaju iznimke.

Članak 20.

1. Države članice osiguravaju da se, ako se televizijsko oglašavanje ili teletrgovina umeću tijekom programâ, ne dovode u pitanje cjelovitost programa, uzimajući u obzir prirodne prekide, trajanje i priroda programa, kao i prava nositelja prava.

- 2. Prijenos filmova snimljenih za televiziju (isključujući serije, serijale i dokumentarne filmove), kinematografskih djela i informativnih programa može se prekinuti televizijskim oglašavanjem i/ili teletrgovinom jednom za svako planirano razdoblje od najmanje 30 minuta.** Prijenos dječjih programa može se prekinuti televizijskim oglašavanjem i/ili teletrgovinom jednom za svako planirano razdoblje od najmanje 30 minuta, pod uvjetom da je planirano trajanje programa dulje od 30 minuta. Televizijsko oglašavanje ili teletrgovina ne umeću se tijekom vjerskih obreda.

Članak 21.

Teletrgovina za lijekove koji podliježu odobrenju za stavljanje na tržište u smislu Direktive 2001/83/EZ, kao i teletrgovina za liječenje, zabranjuju se.

Članak 22.

- 1.a** Televizijsko oglašavanje i teletrgovina u pogledu alkoholnih pića ispunjavaju sljedeće kriterije:
- (a) **nisu** usmjereni izričito na maloljetnike, a osobito ne prikazuju maloljetnike koji konzumiraju ta pića;
 - (b) ne povezuju konzumaciju alkohola s povećanom fizičkom sposobnošću ni s vožnjom;
 - (c) ne stvaraju dojam da konzumacija alkohola doprinosi društvenom ili seksualnom uspjehu;
 - (d) ne sadržavaju tvrdnju da alkohol ima terapijske vrijednosti ili da je stimulans, sedativ ili sredstvo rješavanja osobnih sukoba;

- (e) ne potiču neumjerenu konzumaciju alkohola niti ne predstavljaju odricanje od alkohola i umjerenost u negativnom svjetlu;
- (f) ne ističu visok udio alkohola kao pozitivnu kvalitetu pića.

1.b Audiovizualne komercijalne komunikacije za alkoholna pića u audiovizualnim medijskim uslugama na zahtjev, uz iznimku pokroviteljstva i plasmana proizvoda, usklađene su s kriterijima iz stavka 1.a.

Članak 23.

- 1. Udjelom kratkih spotova za televizijsko oglašavanje i teletrgovinu u razdoblju između 6.00 i 18.00 sati ne prekoračuje se 20 % tog razdoblja. Udjelom kratkih spotova za televizijsko oglašavanje i teletrgovinu u razdoblju između 18.00 i 00.00 sati ne prekoračuje se 20 % tog razdoblja.²⁴**

²⁴ ***Uvodna izjava 19. izmijenit će se kako slijedi: „Važno je da televizijske kuće imaju veću fleksibilnost i da mogu odlučivati o tome kada umetnuti oglašavanje kako bi osigurali najveću moguću potražnju oglašivača i protok gledatelja. Stoga bi se za razdoblje od 6.00 do 18.00 sati ograničenje od 20 % za oglašavanje trebalo izračunavati na temelju tog razdoblja. Isto tako, za razdoblje od 18.00 do 00.00 sati ograničenje od 20 % za oglašavanje trebalo bi izračunavati na temelju tog razdoblja.”***

2. Stavak 1. ne primjenjuje se na sljedeće:

- (a) najave televizijske kuće u vezi s vlastitim programima i dodatnim proizvodima izravno izvedenim iz tih programa ili s programima drugih subjekata koji pripadaju istoj medijskoj grupi;
- (b) pokroviteljske najave;
- (c) plasmane proizvoda;
- (ca) neutralne okvire između uredničkog sadržaja i televizijskog oglašavanja ili reklama za teletrgovinu te između zasebnih reklamnih spotova.²⁵

Članak 24.

Prozori za teletrgovinu jasno su utvrđeni kao takvi putem optičkih i zvučnih sredstava i najmanjim neprekinutim trajanjem od 15 minuta.

Članak 25.

Ova se Direktiva primjenjuje *mutatis mutandis* na televizijske kanale koji su isključivo namijenjeni oglašavanju i teletrgovini te na televizijske kanale koji su isključivo namijenjeni vlastitom promicanju.

Međutim, poglavlje VI. kao i članci 20. i 23. ne primjenjuju se na te kanale.

²⁵ ***Nova uvodna izjava koja će se dodati:*** „Neutralni okviri razdvajaju urednički sadržaj od televizijskog oglašavanja ili reklama za teletrgovinu kao i zasebnih reklamnih spotova. Omogućavaju gledatelju da jasno razlikuje kraj jedne vrste audiovizualnog sadržaja i početak druge. Potrebno je pojasniti da su neutralni okviri isključeni iz kvantitativnih ograničenja određenih za televizijsko oglašavanje. To je tako kako bi se osiguralo da vrijeme iskorišteno u neutralnim okvirima ne utječe na vrijeme iskorišteno za oglašavanje i da nema negativan učinak na prihode ostvarene oglašavanjem.”

Članak 26.

Ne dovodeći u pitanje članak 4., države članice mogu, poštujući pravo Unije, odrediti uvjete, osim uvjeta određenih u članku 20. stavku 2. i članku 23. u vezi s televizijskim emisijama isključivo namijenjenima za nacionalno državno područje koje javnost ne može izravno ni neizravno primiti u jednoj ili više drugih država članica.

Članak 27.

[izbrisano]

POGLAVLJE IX.

PRAVO NA ODGOVOR U TELEVIZIJSKOM EMITIRANJU

Članak 28.

1. Ne dovodeći u pitanje odredbe koje su donijele države članice prema građanskom, upravnom ili kaznenom pravu, svaka fizička ili pravna osoba, neovisno o nacionalnosti, čiji su zakoniti interesi, posebno ugled ili dobar glas, oštećeni navođenjem netočnih činjenica u televizijskom programu, mora imati pravo na odgovor ili jednakovrijedne pravne lijekove. Države članice osiguravaju da stvarno izvršavanje prava na odgovor ili jednakovrijednih pravnih lijekova nije onemogućeno nametanjem nerazumnih uvjeta ni pretpostavki. Odgovor se šalje u razumnom roku nakon potkrepljivanja zahtjeva i to u vrijeme i na način koji odgovaraju emisiji na koju se zahtjev odnosi.
2. Pravo na odgovor ili jednakovrijedne pravne lijekove postoji u odnosu na sve televizijske kuće u nadležnosti države članice.

3. Države članice donose mjere potrebne za utvrđivanje prava na odgovor ili jednakovrijednih pravnih lijekova i određuju postupak koji treba primijeniti za njihovo izvršavanje. Posebno trebaju osigurati da je omogućen dovoljan rok i da su postupci takvi da fizičke i pravne osobe s boravištem ili poslovnim nastanom u drugoj državi članici i mogu odgovarajuće provesti pravo ili jednakovrijedne pravne lijekove.
4. Zahtjev za provedbu prava na odgovor ili jednakovrijednih pravnih lijekova može biti odbijen ako takav zahtjev nije opravdan u skladu s uvjetima utvrđenima u stavku 1., ako bi uključivao kažnjivo djelo, ako bi zbog njega televizijska kuća postala podložna građanskom pravnom postupku ili bi nadilazio standarde javne pristojnosti.
5. Donosi se odredba za postupke u kojima sporovi o provedbi prava na odgovor ili jednakovrijednih pravnih lijekova mogu biti podložni pravosudnom razmatranju.

POGLAVLJE IX.a

ODREDBE PRIMJENJIVE NA USLUGE PLATFORMI ZA RAZMJENU VIDEOZAPISA

Članak 28.a

1. **Ne dovodeći u pitanje članke 14. i 15. Direktive 2000/31/EZ, države članice osiguravaju da pružatelji usluga platforme za razmjenu videozapisa koji su u njihovoj nadležnosti poduzmu odgovarajuće mjere u pogledu:**
 - (a) **zaštite maloljetnika od programa, videozapisa koje su izradili korisnici i audiovizualnih komercijalnih komunikacija kojima bi se moglo naštetiti njihovu fizičkom, psihičkom ili moralnom razvoju;**
 - (b) **zaštite šire javnosti od programa, videozapisa koje su izradili korisnici i audiovizualnih komercijalnih komunikacija koji sadrže poticanje na nasilje ili mržnju usmjereno protiv skupine osoba ili člana takve skupine na temelju spola, rasnog ili etničkog podrijetla, nacionalnosti, vjere ili uvjerenja, invaliditeta, dobi ili spolne orijentacije;**

(ba) zaštite šire javnosti od programa, videozapisa koje su izradili korisnici i audiovizualnih komercijalnih komunikacija koji sadrže javno provociranje s ciljem počinjenja terorističkog kaznenog djela kako je navedeno u članku 5. Direktive (EU) 2017/541 o suzbijanju terorizma;

- 1.a Države članice osiguravaju da pružatelji usluga platformi za razmjenu videozapisa ispunjavaju zahtjeve iz članka 9. stavka 1. s obzirom na audiovizualne komercijalne komunikacije koje ti pružatelji usluga platformi za razmjenu videozapisa stavljaju na tržište, prodaju i uređuju. Uzimajući u obzir ograničeni nadzor koji pružatelji usluga platformi za razmjenu videozapisa provode nad audiovizualnim komercijalnim komunikacijama koje ti pružatelji usluga platformi za razmjenu videozapisa ne stavljaju na tržište, ne prodaju niti uređuju, države članice osiguravaju da ti pružatelji usluga platformi za razmjenu videozapisa poduzimaju odgovarajuće mjere za ispunjavanje zahtjeva iz članka 9. stavka 1.**

- 2. Za potrebe stavaka 1. i 1.a odgovarajuće mjere utvrđuju se s obzirom na prirodu sadržaja o kojem je riječ, štetu koju može prouzročiti, obilježja kategorije osoba koje treba zaštititi kao i prava i legitimne interese o kojima se radi, uključujući one pružatelje usluga platformi za razmjenu videozapisa i korisnike koji su stvorili i/ili učitali sadržaj kao i javni interes. Te su mjere izvedive i proporcionalne te se njima uzimaju u obzir opseg usluga platforma za razmjenu videozapisa i priroda usluge koja se pruža.**

Takve mjere uključuju, prema potrebi:

- (a) uključivanje i primjenu, u uvjetima usluga platformi za razmjenu videozapisa, zahtjevâ protiv poticanja na nasilje ili mržnju kako je navedeno u stavku 1. točki (b) i protiv javnog provociranja s ciljem počinjenja terorističkih kaznenih djela iz stavka 1. točke (ba), u skladu s člankom 6., kao i koncept sadržaja kojim bi se moglo naštetiti fizičkom, psihičkom ili moralnom razvoju maloljetnikâ, u skladu s člankom 12. stavkom 1.;
- (aa) uključivanje i primjenu, u uvjetima usluga platformi za razmjenu videozapisa, zahtjevâ iz članka 9. stavka 1. za audiovizualne komercijalne komunikacije koje pružatelji usluga platformi za razmjenu videozapisa ne stavljaju na tržište, ne prodaju niti uređuju;
- (b) uspostavu i primjenu mehanizama kojima korisnici platforma za razmjenu videozapisa mogu prijaviti ili naznačiti dotičnom pružatelju usluge platforme za razmjenu videozapisa sadržaj iz stavka 1. pohranjen na njegovoj platformi;
- (c) uspostavu i primjenu sustava za provjeru dobi za korisnike usluga platformi za razmjenu videozapisa u odnosu na sadržaj kojim bi se moglo naštetiti psihičkom, fizičkom ili moralnom razvoju maloljetnika;
- (d) uspostavu i primjenu sustava kojim se dopušta korisnicima platformi za razmjenu videozapisa da ocijene sadržaj iz stavka 1.;

- (e) osiguravanje sustavâ za roditeljsku kontrolu sadržaja kojim bi se moglo naštetiti psihičkom, fizičkom ili moralnom razvoju maloljetnika;
 - (f) uspostavu i primjenu sustava s pomoću kojih pružatelji usluga platformi za razmjenu videozapisa objašnjavaju korisnicima platformi za razmjenu videozapisa koji je učinak prijavljivanja i označivanja iz točke (b);
 - (fa) predviđanje učinkovitih mjera i alata za razvoj medijske pismenosti i podizanje svijesti korisnikâ o tim mjerama i alatima.
3. Za potrebe provedbe mjera iz stavka 2., države članice potiču se da upotrebljavaju zajedničku regulaciju kako je predviđeno u članku 4.a stavku 1.
- 3.a Radi osiguravanja učinkovite i dosljedne provedbe ovog članka, Komisija, prema potrebi, nakon savjetovanja s Odborom za kontakt izdaje smjernice za praktičnu primjenu članka 1. točke (aa) podtočke iii.
4. Države članice uspostavljaju potrebne mehanizme za ocjenjivanje primjerenosti mjera iz stavka 2. koje su poduzeli pružatelji usluga platformi za razmjenu videozapisa. Države članice ocjenu tih mjera povjeravaju nacionalnim regulatornim tijelima.

5. **Države članice mogu uvesti mjere za pružatelje usluga platformi za razmjenu videozapisa koje su detaljnije ili strože od mjera iz stavka 2. Pri donošenju takvih mjera države članice ispunjavaju zahtjeve utvrđene primjenjivim pravom Unije poput onih iz članka 14. i 15. Direktive 2000/31/EZ ili članka 25. Direktive 2011/93/EU.**
6. **Države članice osiguravaju da su dostupni mehanizmi za podnošenje pritužbi i pravnu zaštitu namijenjeni rješavanju sporova između korisnika i pružatelja usluga platformi za razmjenu videozapisa povezanih s primjenom stavaka 1. i 2.**
- 6.a **Uz mjere iz stavka 2., države članice potiču politike i programe za razvoj vještina povezanih s medijskom pismenošću.**
7. **Komisija potiče pružatelje usluga platformi za razmjenu videozapisa da razmjenjuju najbolju praksu o kodeksima ponašanja za zajedničku regulaciju iz stavka 3.**
8. **Države članice i Komisija mogu omogućiti samoregulaciju putem kodeksa ponašanja Unije iz članka 4.a stavka 2.**

Članak 28.b

- 1. **Za potrebe ove Direktive pružatelj usluge platforme za razmjenu videozapisa s poslovnim nastanom na državnom području države članice u smislu članka 3. stavka 1. Direktive 2000/31/EZ u nadležnosti je države članice.**

1. Smatra se da pružatelj usluga platforme za razmjenu videozapisa koji nema poslovni nastan na državnom području države članice na temelju stavka -1. ima poslovni nastan na državnom području države članice za potrebe ove Direktive ako taj pružatelj usluga platforme za razmjenu videozapisa:

- a) ima matično društvo ili društvo kći s poslovnim nastanom na državnom području te države članice; ili**
- b) je dio grupe, a drugo društvo iz te grupe ima poslovni nastan na državnom području te države članice.**

Za potrebe ovog članka:

- a) „matično društvo” znači matično društvo kako je definirano u članku 2. točki 9. Direktive 2013/34/EU;**
- b) „društvo kći” znači društvo kći kako je definirano u članku 2. točki 10. Direktive 2013/34/EU;**
- c) „grupa” znači matično društvo, sva njegova društva kćeri i sva druga poduzeća koja su dio grupe.**

1.a Za potrebe primjene stavka 1., ako matično društvo, društvo kći ili druga poduzeća iz grupe imaju poslovne nastane u različitim državama članicama, smatra se da pružatelj usluge platforme za razmjenu videozapisa ima poslovni nastan u državi članici u kojoj njegovo matično poduzeće ima poslovni nastan ili, ako ono nema poslovni nastan u toj državi članici, u državi članici u kojoj društvo kći ima poslovni nastan ili, ako ono nema poslovni nastan u toj državi članici, u državi članici u kojoj poslovni nastan ima drugo poduzeće iz grupe.

- 1.b** Za potrebe primjene stavka 1.a, ako postoji više društava kćeri i svako od njih ima poslovni nastan u drugoj državi članici, smatra se da pružatelj usluga platforme za razmjenu videozapisa ima poslovni nastan u državi članici u kojoj je jedno od društava kćeri započelo svoju aktivnost, pod uvjetom da zadržava stabilnu i učinkovitu vezu s gospodarstvom te države članice. Ako postoji više drugih društava koja su dio grupe i svako od njih ima poslovni nastan u različitoj državi članici, smatra se da pružatelj usluga platforme za razmjenu videozapisa ima poslovni nastan u državi članici u kojoj je jedno od tih poduzeća započelo svoju aktivnost, pod uvjetom da zadržava stabilnu i učinkovitu vezu s gospodarstvom te države članice.
- 1.c** Za potrebe ove Direktive članci 3., 14. i 15. Direktive 2000/31/EZ primjenjuju se na pružatelje usluga platformi za razmjenu videozapisa za koje se smatra da imaju poslovni nastan u državi članici u skladu sa stavkom 1.
- 2.** Države članice uspostavljaju i vode ažurirani popis pružatelja usluga platformi za razmjenu videozapisa koji imaju ili za koje se smatra da imaju poslovni nastan na njihovu državnom području i naznačuju na kojim se kriterijima, utvrđenima u stavcima -1. i 1., temelji njihova nadležnost. Države članice Komisiji dostavljaju taj popis, uključujući sva njegova ažuriranja. U slučaju nedosljednosti između popisa Komisija stupa u kontakt s dotičnim državama članicama kako bi se pronašlo rješenje. Komisija osigurava da nacionalna regulatorna tijela imaju pristup tom popisu. Komisija u mjeri u kojoj je to moguće javno objavljuje te informacije.

POGLAVLJE X.

ODBOR ZA KONTAKT

Članak 29.

1. Odbor za kontakt osniva se pod okriljem Komisije. Sastavljen je od predstavnika nadležnih tijela država članica. Njime predsjedava predstavnik Komisije a sastaje se na vlastitu inicijativu ili na zahtjev delegacije neke države članice.
2. Zadaće odbora za kontakt su:
 - (a) olakšati učinkovitu primjenu ove Direktive putem redovitog savjetovanja o svim praktičnim problemima koji proizlaze iz njezine primjene, a posebno iz primjene članka 2., kao i o svim drugim pitanjima o kojima se smatra korisnim razmijeniti mišljenja;
 - (b) iznijeti mišljenja na vlastitu inicijativu ili mišljenja koja je zatražila Komisija o primjeni ove Direktive u državama članicama;
 - (c) predstavljati forum za razmjenu stajališta o tome kojim bi se pitanjima trebalo baviti u izvješćima koja države članice moraju podnijeti u skladu s člankom 16. stavkom 3. i o njihovoj metodologiji;
 - (d) raspravljati o ishodu redovnih savjetovanja koja Komisija održava s predstavnicima televizijskih organizacija, producenata, potrošača, proizvođača, pružatelja usluga i sindikata te kreativne zajednice;
 - (e) olakšati razmjenu informacija između država članica i Komisije o stanju i razvoju regulatornih aktivnosti povezanih s audiovizualnim medijskim uslugama, uzimajući u obzir audiovizualnu politiku Unije, kao i relevantna postignuća u tehničkom području;

- (f) ispitati napredak do kojeg je došlo u pojedinom sektoru i o kojem bi bilo korisno razmijeniti mišljenja.

POGLAVLJE XI.

REGULATORNA TIJELA ILI ORGANI DRŽAVA ČLANICA

Članak 30.

1. Svaka država članica imenuje jedno ili više nacionalnih regulatornih tijela ili organa. Države članice osiguravaju da su ona pravno odvojena od vlade i funkcionalno neovisna o bilo kojem drugom javnom ili privatnom tijelu. Time se ne dovodi u pitanje mogućnosti država članica da uspostave regulatore koji izvršavaju nadzor nad različitim sektorima.²⁶

²⁶ *Uvodna izjava 33. izmijenit će se kako slijedi: „Države članice trebale bi osigurati da su njihova nacionalna regulatorna tijela pravno odvojena od vlade. Međutim, to ne bi trebalo spriječiti države članice da izvršavaju nadzor u skladu sa svojim nacionalnim ustavnim pravom. Trebalo bi smatrati da su regulatorna tijela ili organi država članica ostvarili zahtijevani stupanj neovisnosti ako su ta regulatorna tijela ili organi, uključujući ona koja su osnovana kao javna tijela ili organi, funkcionalno ili stvarno neovisna o svojim vladama i drugim javnim ili privatnim tijelima. To se smatra ključnim za osiguranje nepristranosti odluka koje donose nacionalna regulatorna tijela ili organi. Zahtjev za neovisnost ne bi trebao dovesti u pitanje mogućnost država članica da uspostave regulatore koji imaju pregled nad različitim sektorima, kao što su audiovizualni sektor i sektor telekomunikacija. Nacionalna regulatorna tijela trebala bi imati provedbene ovlasti i potrebne resurse za ispunjavanje svojih zadaća u pogledu osoblja, stručnog znanja i financijskih sredstava. Svojim bi djelovanjem nacionalna regulatorna tijela uspostavljena ovom Direktivom trebala osigurati ostvarivanje ciljeva medijskog pluralizma, kulturne raznolikosti, zaštite potrošača, unutarnjeg tržišta i promicanja poštenog tržišnog natjecanja.”*

2. **Države članice osiguravaju da nacionalna regulatorna tijela ili organi izvršavaju svoje ovlasti nepristrano i transparentno te u skladu s ciljevima ove Direktive. Nacionalna regulatorna tijela ili organi ne traže ni ne primaju upute od nekog drugog tijela u vezi s izvršavanjem zadaća koje su im dodijeljene u skladu s nacionalnim pravom kojim se provodi pravo Unije. Time se ne sprečava nadzor u skladu s nacionalnim ustavnim pravom.**
3. **Nadležnosti i ovlasti regulatornih tijela ili organa kao i načini utvrđivanja njihove odgovornosti jasno su definirani u nacionalnom pravu.**
4. **Države članice osiguravaju da nacionalna regulatorna tijela ili organi imaju odgovarajuće financijske i ljudske resurse te izvršne ovlasti za učinkovito izvršavanje svojih zadaća. Države članice osiguravaju da nacionalna regulatorna tijela ili organi imaju zasebne godišnje proračune koji se objavljuju.**
5. **Čelnik nacionalnog regulatornog tijela ili organa ili članovi kolegijalnog tijela koje ispunjava tu funkciju unutar nacionalnog regulatornog tijela ili organa mogu biti razriješeni jedino ako više ne ispunjavaju uvjete potrebne za izvršavanje svojih dužnosti koji su unaprijed propisani na nacionalnoj razini. Odluka o razrješenju objavljuje se.**
6. *[izbrisano]*
7. **Države članice osiguravaju učinkovite žalbene mehanizme na nacionalnoj razini. Žalbeno tijelo, koje može biti sud, neovisno je o stranama u žalbenom postupku.**

Do rješenja žalbe primjenjuje se odluka nacionalnog regulatornog tijela ili organa, osim ako su odobrene privremene mjere u skladu s nacionalnim pravom.

Članak 30-a (novi)

- 1. Države članice osiguravaju da njihova nacionalna regulatorna tijela ili organi poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi jedna drugoj i Komisiji pružile informacije potrebne za primjenu odredaba ove Direktive, osobito njegovih članaka 2., 3. i 4.**
- 2. Države članice osiguravaju da, kada njihova nacionalna regulatorna tijela ili organi prime informaciju od pružatelja medijskih usluga u njihovoj nadležnosti da on želi pružati usluge potpuno ili većinom usmjerene na publiku u drugoj državi članici, nacionalno regulatorno tijelo ili organ u državi članici koja ima nadležnost obavijesti nacionalno regulatorno tijelo ili organ države članice primateljice.**
- 3. Ako regulatorno tijelo ili organ države članice primateljice regulatornom tijelu ili organu države članice u čijoj je nadležnosti pružatelj medijskih usluga pošalje zahtjev koji se odnosi na djelatnosti pružatelja medijskih usluga, to tijelo ili organ čini sve u svojoj moći da zahtjev riješi u roku od dva mjeseca, ne dovodeći u pitanje strože rokove primjenjive na temelju ove Direktive. Kada se to od njega zatraži, regulatorno tijelo ili organ države članice primateljice regulatornom tijelu ili organu nadležne države članice pruža sve informacije koji bi mogle biti korisne za rješavanje zahtjeva.**

Članak 30.a²⁷

1. Osniva se Skupina europskih regulatora za audiovizualne medijske usluge (ERGA).
2. Sastavljena je od predstavnika nacionalnih regulatornih tijela ili organa u području audiovizualnih medijskih usluga. Predstavnik Komisije sudjeluje na sastancima ERGA-e.
3. ERGA obavlja sljedeće zadaće:
 - (a) pruža tehničko stručno znanje Komisiji kako bi se osigurala dosljedna provedba regulatornog okvira za audiovizualne medijske usluge;
 - (b) *[izbrisano]*

²⁷ *Uvodne izjave 36. i 37. izmijenit će se kako slijedi:*

- (36) Skupina ERGA pozitivno je doprinijela usklađenoj regulatornoj praksi i Komisiji pružila savjete na visokoj razini o provedbenim pitanjima. Stoga je potrebno ovom Direktivom službeno priznati i ojačati njezinu ulogu. U skladu s ovom Direktivom trebalo bi stoga osnovati tu skupinu.
- (37) Komisija bi se trebala moći slobodno savjetovati s ERGA-om o bilo kojem pitanju povezanom s audiovizualnim medijskim uslugama i platformama za razmjenu videozapisa. ERGA bi trebala pomoći Komisiji pružanjem **tehničkog** stručnog znanja i savjeta te omogućavanjem razmjene najbolje prakse, **među ostalim o kodeksima ponašanja za samoregulaciju i zajedničku regulaciju**. Posebno, Komisija bi se trebala savjetovati s ERGA-om u pogledu primjene Direktive 2010/13/EU u cilju olakšavanja njezine usklađene provedbe. Na zahtjev Komisije ERGA bi trebala pružiti **neobvezujuća** mišljenja o nadležnosti, **mjerama kojima se odstupa od načela slobode prijema i mjerama za rješavanje problema zaobilaženja nadležnosti**. ERGA bi **ujedno trebala biti u mogućnosti pružiti tehničke savjete o svim regulatornim pitanjima povezanima s okvirom audiovizualnih medijskih usluga, među ostalim** u području zaštite maloljetnika i govora mržnje, kao i **o sadržaju** audiovizualnih komercijalnih komunikacija za hranu s velikim udjelom masti, soli/natrija i šećera.

- (c) razmjenjuje iskustva i najbolju praksu u pogledu primjene regulatornog okvira za audiovizualne medijske usluge;
- (d) surađuje sa svojim članovima i pruža im informacije potrebne za primjenu ove Direktive, posebno u pogledu njezinih članaka 3. i 4.;
- (e) na zahtjev Komisije daje mišljenja o tehničkim i činjeničnim aspektima problema na temelju članka 2. stavka 5.b, članka 3. stavka 4. i članka 4. stavka 4. točke (c).

4. ERGA donosi svoj poslovnik.

POGLAVLJE XII.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 31.

U područjima koja nisu obuhvaćena ovom Direktivom njome se ne utječe na prava i obveze država članica proizašle iz postojećih konvencija u pogledu telekomunikacija ili emitiranja.

Članak 32.

Države članice dostavljaju Komisiji tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 33.

Komisija nadzire države članice u primjeni ove Direktive.

Najkasnije do [datum – najkasnije četiri godine nakon donošenja] i svake tri godine nakon toga Komisija podnosi Europskom parlamentu, Vijeću i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru izvješće o primjeni ove Direktive.

Najkasnije do [datum - najkasnije osam godina nakon donošenja] Komisija podnosi Europskom parlamentu i Vijeću evaluaciju popraćenu odgovarajućim prijedlozima na preispitivanje ex post u cilju mjerenja učinka Direktive i njezine dodane vrijednosti.

Članak 2.

- 1. Države članice stavljaju na snagu zakone, propise i administrativne odredbe potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom najkasnije do [datum – najkasnije do dvije godine nakon stupanja na snagu]. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.**

Kada države članice donesu te odredbe, one prilikom njihove službene objave moraju sadržavati upućivanje na ovu Direktivu ili se takvo upućivanje uz njih navodi. Države članice određuju načine tog upućivanja.

- 2. Države članice dostavljaju Komisiji tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se ova Direktiva odnosi.**

Članak 3.

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 4.

Ova Direktiva upućena je državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu

Za Europski parlament
Predsjednik

Za Vijeće
Predsjednik
